

PO STOPÁCH SNP V NAŠOM KRAJI

V auguste si pripomenieme 65. výročie Slovenského národného povstania. Slováci povstali proti fašizmu a pripojili sa tak k pokrokovým národom Európy. Na tradíciách boja proti fašizmu sa budovala aj dnešná podoba Európy. SNP malo veľký ohlas v kraji pod Javorinou a naši rodáci sa doň významne zapojili. Preto sme sa my žiaci 7.-9. ročníka zúčastnili exkurzie Po pamätných miestach SNP v našom kraji, aby sme spoznali tieto pietne miesta bojov, ale aj utrpenia ľudí.

Naša cesta viedla najprv do Cetuny. Tu sa odohral jeden z najťažších bojov v našom kraji, keď Cetunu napadli príslušníci jednotky Edelweiss. Po ťažkom boji, ktorý trval takmer celý deň, zostalo v Cetune 18 mŕtvych partizánov, medzi nimi veliteľ Miloš Uher a jeho zástupca Anton Jakubík. O udalostiach v Cetune nám pri pamätníku a potom aj na mieste, kde zahynul kpt. Miloš Uher, porozprávala p. uč. Emília Pražienková, ktorá si tieto udalosti pamätá z rozprávania svojich rodičov a rodákov.

Exkurzia po stopách SNP - Pri pamätníku na vrchu Roh

Napokon sme sa previezli na staroturanské kopanice do osady Náracie, kde dnes nájdeme už iba pamätník a miesta bývalých domčekov. Fašisti tu zaživa upálili v jednom domčeku deväť ranených partizánov a celú osadu vypálili. Viac osada nebola obnovená.

Myslím si, že exkurzia prispela k rozšíreniu našich vedomostí o histórii nášho kraja a najmä sme získali nové vedomosti o SNP a o protifašistickom odboji pod Javorinou. Mnohé z toho, o čom nám rozprávali pani učiteľky, sme ešte nevedeli a ešte je veľa osôb, miest a udalostí, ktoré nepoznáme, hoci tu v tomto kraji žijeme. Pripomenuli sme si zároveň v predstihu výročie SNP, ktoré budeme na Slovensku oslavovať 29. augusta.

Žiaci 8. triedy ZŠ Bzince pod Javorinou

Exkurzia po stopách SNP - Pri pamätníku v Cetune

Potom sme prešli na Roh, kde sme sa pri pamätníku poklonili pamiatke všetkých padlých v protifašistickom odboji v našom podjavorinskom kraji. Aj tu bol zaujímavý výklad pani učiteľky, ktorá odpovedala aj na naše otázky. V peknom a príjemnom počasí sme si posedeli na tomto pietnom mieste a kochali sa krásou nášho kraja. V kultúrnom dome v Miškech Dedinke nás očakávala p. Ing. Oľga Hrabovská, ktorá nám pútavo porozprávala o odvahe amerických letcov v SNP, o utrpení zajatcov v koncentráku v Oswienčime, o úteku dvoch z nich a ich strastiplnej ceste na Slovensko. Rudolf Vrba a Alfréd Wetzler podali svedectvo o tom, čo sa deje v koncentračnom tábore v Oswienčime. Ich správa je považovaná za jeden z najdôležitejších dokumentov 20. storočia, lebo bola prvou detailnou informáciou o tábore, ktorá sa dostala k spojencom a bola označená za vierohodnú.

Exkurzia po stopách SNP v Miškech Dedinke – výklad k dokumentom

JÁN PRAVOSLAV LEŠKA

V tomto roku si pripomínáme 100. výročie úmrtia Jána Pravoslava Leška. Bol to evanjelický kňaz, organizátor cirkevneho a spoločenského života, básnik.

Narodil sa 7.5.1831 vo Vrbovcich. Študoval v Modre (u Janka Kalinčiaka a Karola Štúra), v Bratislave a vo Viedni. Po skončení teologických štúdií sa stal farárom na Bukovci (1855-1860), potom v Bzinciach (1860-1881), ako farár a senior Nitrianskeho seniorátu

pôsobil v Brezovej pod Bradlom (1881-1909).

Ján Leška vydával spolu s Michalom Boorom v rokoch

1878-1883 časopis Korouhev na Sionu. Do slovenčiny preložil z latinčiny a nemčiny Symbolické knihy. Taktiež vydal Katechizmus k vyučovaniu dospelých detí kresťanských. Ako básnik vydal zbierku pohrebných básní Vzdychy Naimské. O jeho básni Naše nádeje Svetozár Hurban Vajanský napísal, že je to taká krásna báseň "ako kvet agávy, ktorý kvitne raz za sto rokov". „A ty sa len tešíš, ó Slovensko moje, že sa už zahoja dávne rany tvoje a naše nádeje ožijú, ožijú...“ Do tajov poézie zasvätil aj Ludmilu Riznerovú-Podjavorinskú.

Ako slovenský národovec sa Leška pridral v rokoch 1859-1867 na stranu tzv. patentalistov v evanjelickej cirkvi, ktorí sa postavili na odpor maďarizačným snahám.

Spolu s učiteľom Karolom Riznerom založili v obci Hospodársky spolok a Vzájomnú pokladnicu (pomocnicu) na finančnú výpomoc pre chudobnejších. Zaviedol tzv. Rodinnú knihu, kde sú rodostromy všetkých cirkevníkov asi od roku 1790. Za jeho pôsobenia sa postavila fara podľa vtedy najmodernejšieho projektu.

Zomrel v Bzinciach 5.8.1909 ako 78-ročný. Snažil sa zapísať do srdca ľudu podjavorinského kraja, ktorý mu tak prirástol k srdcu. Pochovaný je na hornobzinskom cintoríne.

OTVORENIE DETSKÉHO IHRISKA

Deti sa tešia z nového ihriska

Myšlienka výstavby verejného detského ihriska v Bzinciach pod Javorinou vznikla asi pred rokom. Keď sme sa na prechádzkach s deťmi stretávali s ostatnými mamičkami, často sme hľadali vhodné miesto, kde by sa naše deti mohli zabaviť. Oslovili sme s touto

Otvorenia sa zúčastnili: Ing. D. Lobotka z KÚ, Ing. A. Halinárová, primátorka St. Turej a poslankyňa TKS, starosta Ing. P. Bahňák a jeho zástupkyňa Ing. E. Gregušová, PhDr. D. Hevery zo Škol. úradu

myšlienkou pána starostu Ing. Pavla Bahňáka a ten bol, našťastie, tejto téme naklonený a prisľúbil nám podporu. V septembri 2008 bol nadáciou Ekopolis vypísaný grant, v ktorom sme sa uchádzali o podporu. Vypracovali sme projekt, začali sme oslovovať sponzorov a plánovať výstavbu ihriska. Napriek tomu, že sme podporu nedostali, začali sme postupne s aktivitami, ktoré viedli až k vybudovaniu nového detského ihriska.

Predsedyňa Občianskeho združenia Podjavorinskej deti Ing. Zuzana Haruštiaková

V novembri minulého roka sme založili Občianske združenie Podjavorinskej deti a obecné zastupiteľstvo nám odsúhlasilo finančný príspevok na realizáciu ihriska.

Pri oslovovaní sponzorov sme sa stretli s rôznymi reakciami, ale myslím, že prevládali tie pozitívne, dokonca pri niektorých oslovených ľuďoch sme mali pocit, že sú radi, že sme ich vyhľadali, že nám môžu pomôcť a sú našou aktivitou nadšení. Aj to bola jedna z vecí, ktorá nás napriek niektorým sklamaniam poháňala dopredu. Dôležité bolo aj to, že ak náhodou niekto z nás už "nevládal", našli sa ďalší, ktorí ho dokázali podporiť, a tak sme to nevzdávali, aj keď to bolo chvíľami naozaj zložité. Argumenty typu, že nie sú peniaze a nikto nemá čas, sa nám našťastie podarilo vyvrátiť a našlo sa

oboje. Našlo sa veľa ľudí ochotných obetovať kus svojho voľného času a pracovať len na pocit dobre vykonanej práce a tiež tí, ktorí boli ochotní prispieť finančne alebo materiálne. Tým všetkým patrí naša vďaka.

Dúfam, že toto naše zatiaľ nie celkom dokončené dielo bude dobre a dlho slúžiť čo najväčšiemu počtu detí. Verím, že výsledok našej práce osloví ďalších, ktorí nám budú ochotní pomôcť pri jeho dokončení. Chcem tiež touto cestou poprosiť všetkých, ktorí budú toto ihrisko navštevovať, aby si ho vážili tak, ako tí, ktorí sa na jeho výstavbe osobne podieľali. Ako som už spomenula, ihrisko ešte nie je celkom dokončené, no je veľkým lákadlom, ktorému už teraz mnohé deti nedokážu odolať; preto sme sa rozhodli pre jeho otvorenie. Zároveň Vás však chceme poprosiť o zhovievavosť, ak bude prevádzka obmedzená v čase, keď sa bude dobudovávať. Všetko je to zasa otázka peňazí a ľudí ochotných obetovať svoj čas.

Dovoľte mi touto cestou ešte raz poďakovať všetkým, ktorí sa na výstavbe verejného detského ihriska podieľali.

Na záver pár čísiel:

- na výstavbe detského ihriska pracovalo 36 dobrovoľníkov,

- spolu sme odpracovali viac ako 300 brigádnických hodín,
- finančne, materiálne a svojou prácou nás podporilo doteraz 10 podnikateľských subjektov.

Ing. Zuzana Haruštiaková

Po otvorení ihriska nasledovala školská slávnosť, ktorú však predčasne ukončil lejak. Svoje vystúpenie stihli len prváci.

ING. JOZEF KLINCKO: RÁSTOL SOM NA ŠKOLSKOM DVORE

(2. časť)

Pravidelný život na školskom dvore narušilo obdobie druhej svetovej vojny. Prví prišli do školských tried naši vojaci pri mobilizácii našej armády pred Mníchovom. Na školskom dvore bola poľná kuchyňa, tu stáli vojaci v radoch na „mináž“. Za krátky čas nastal smutný rozchod vojakov domov.

Potom prichádzali do školských tried cudzie armády a v kantorskom byte sme museli uvoľňovať izby na ubytovanie ich dôstojníkov. Nemecké posádky sa striedali, jedni išli na front, iní prišli na medzifrontový oddych, alebo to boli presuny zo západného frontu na východný či opačne. Pri poslednom ústupe Nemcov prišiel sa s nami rozlúčiť pučák jedného dôstojníka – Rakúšan. Povedal nám, že v školských triedach bolo uskladnené také množstvo munície, že pri jej detonácii by to zničilo pol dediny.

Ako frontová armáda prišli do Bziniec prví Rumuni. Rumunskí dôstojníci sa náhodou stretli s manželkou pán farára Struhárika a zistili, že vie po rumunsky. Otec pani farárovej, vojenský farár, bol kurát rakúsko-uhorskej armády pre oblasť Sedmohradska so sídlom v Kluži (Kološvári). Ona sa tam naučila po rumunsky. Po útrapách, ktoré prežívali rumunskí vojaci pri prechode frontu cez Maďarsko, boli šťastní, že im niekto rozumie a priateľsky ich prijíma. Dôstojníci sa zišli na fare, kde ich pani farárová ubezpečila, že v Bzinciach im žiadne nebezpečenstvo nehrozí. Prosila ich, aby sa vojaci správali slušne. Ak niečo potrebujú, nech si pýtajú. Naši občania, ak to majú, tak im to dajú – veď je už po vojne. A skutočne, frontoví vojaci sa u nás správali celkom slušne.

Starý pán farár Koričanský dožíval na fare v Bzinciach.

Po frontových rumunských vojakoch do tried našej školy prišla vojenská nemocnica pre doliečovanie ranených vojakov sovietskej armády. V triede za učiteľským bytom bolo rehabilitačné pracovisko s rôznymi pomôckami na cvičenie a obnovenie funkcií liečených orgánov.

Ku škole patrila aj školská záhrada. Nad mlynskou priekopou a školskými záchodmi bola zeleninová záhrada, nad ňou vo svahovitejšom teréne bola ovocná záhrada. V zeleninovej záhrade sa v roku 1937 vybudoval nový obytný dom pre kantora a správcu školy. Ostalo ešte dosť plochy na pestovanie zeleniny pre kuchyňu, aj na ríbezle, egreše a ruže. Otec mal veľkú záľubu v pestovaní ovocných krov a stromov, aj veľkokvetých ruží.

V ovocnej záhrade sa starostlivo chránila hruška aj jablňo po Riznerovi, jablone po Sedláčkoví. V spolupráci s Chlebíkom, kolegom z Hrušového, otec dosádzal nové stromy a preštepoval nové sorty.

V ochrane ovocných stromov pred hmyzom spoliehal sa na

pomoc vtákov. V ochrane pred hubovitými chorobami robil len najnevyhnutnejšie postreky. Stromy pestoval vo voľnom rozpoji, konáre sa neprekrývali, medzi stromami bol trávnik a slnko malo prístup do celej koruny stromov. Dusík v pôde doplňoval zakopávaním fekálií nie priamo pod stromy, ale do jám medzi stromy. Draslo a fosfor doplňoval v pôde drevným popolom. Vápna bolo v pôde dosť.

V zeleninovej záhrade sme zaráľovali maštaľný hnoj a sypali drevný popol.

Ošetrovanie ovocných stromov, prerezávanie a presvetľovanie korún, štepenie a očkovanie bolo súčasťou vyučovania. Žiaci sa priamo zúčastňovali na prácach v záhrade.

Otec opatroval v ovocnej záhrade drienku. Rástla asi v strede záhrady. Bol to zo štyroch kmeňov zrastený ker, vlastne asi 5 metrov vysoký polostrom, pod ktorým v minulosti sedávala, oddychovala, čítala a písala Ludmila Podjavorinská.

Aká intuícia, aký cit ju viedol vyvolať si toto miesto? Bol to balkón – nie, bola to priamo lôžka, z ktorej bol priamy pohľad na školský dvor, stred obce, bolo cítiť život ulice v celej šírke pohľadu. Aká to bola náhoda či vedomá kompozícia, že v pohľade z tohto miesta nadol neprekážal žiadny vysoký strom. Ponad strechu školy bolo vidieť ulicu, cez okno na veži priamo na zvonu. Bolo počuť vozy na hradskej, autobus, gagot husí na potoku, kikiríkanie kohútov aj veselosť detí, keď bol pred Rágalom kolotoč a strelnica. Zvlášť naplno znel zvuk zvonov.

Otec urobil pod drienku lavičku s operadlom. Pred lavičkou bolo pieskovisko a tam s nami deťmi sedával. Neskôr som si ako chlapec urobil v korune drienky asi vo výške 3 metre nad zemou pozorovateľňu. Tu na lavičke som čítal knihy z otcovej knižnice, učil sa na skúšky a oddychoval.

Táto drienka asi padla ako obeť pri budovaní novej cesty nad obcou.

V roku 1946 som maturoval a tým sa vlastne môj stály pobyt v Bzinciach skončil. Keď som šiel autom cez Považie, vždy som sa aspoň na chvíľu zastavil na bzinskom školskom dvore. Zdal sa mi prázdny, smutný, opustený. Asi pred 20 rokmi som s pomocou syna od Tvarůžkov vysadil na dvore skupinu smrekov – omoriky, ktoré tam azda donesú svetlo a pohodu z Dalmácie, odkiaľ tieto smreky pochádzajú. Presadil som ich z mojej záhrady v Martine.

Aj keď som tu v Martine šťastne prežil trikrát toľko rokov ako v rodných Bzinciach, stále spomínam. Možno v týchto riadkoch niekomu niečo pripomeniem, možno poviem niečo, čo nevedel. (Marec 2009)

MOJE FUTBALOVÉ ZAČIATKY

Futbalu som sa začal venovať ako dorastenec vo veku 14,5 roka. Prvé majstrovské stretnutie sa uskutočnilo na jar v roku 1946 v Piešťanoch. Traja z tohto mužstva sme navštevovali gymnázium v Novom Meste nad Váhom, a keďže sa nám zdalo, že doma nie je veľký výber, hľadali sme v škole nejakého dobrého hráča, ktorý by býval medzi Novým Mestom n. V. a Piešťanmi. Podarilo sa! Jedného sme našli. Vyzeral od nás trochu starší, už riadne zarastal, chýbal mu nejaký ten zub, ale nám to nevadilo. Volal sa Šimon Alojz.

Zápas sa hral v nedeľu. Na železničnú stanicu do Nového Mesta n. V. sme prišli na bicykloch alebo peši, pretože autobusy tak často nechodili. Pri prezliekaní sme nášmu naverbovanému spoluhráčovi povedali, že keby sa ho rozhodca pýtal, koľko má rokov, aby povedal sedemnásť. Bola to limitujúca hranica pre dorast.

Nastúpili sme. Zákon schválnosti zaúradoval. Rozhodcovi sa zdal náš hráč pristarý. Opýtal sa ho, v ktorom roku sa narodil. Odpovedal, že má sedemnásť. Rozhodcu odpoveď neuspokojila. Pýtal sa druhý i tretíkrát. A keďže na odpovedi trval, opýtaný statočne zatajoval, v ktorom roku sa narodil. Rozhodca nakoniec veľavravne kývol rukou a začali sme hrať.

Ja som hral na pravom krídle pri čiare a keď sme zakrátko prehrávali 3:0 a ešte som sa lopty ani nedotkol, premiestnil som sa do stredy v nádeji, že sa len k lopte raz dostanem. Závidel som nášmu centroví, ktorý sa už trikrát dotkol futbalovej lopty, pretože začínal po inkasovaní gólu. Ako sa tam pomaly motám, nejakou sa mi

nezdal beh spoluhráča Janka Ševčoviča. Volám na neho, či nemôže rýchlejšie pobehnúť. On začal nohami šúchať po tráve a povedal, že nemôže, lebo by stratil kopačky. Nuž často tak bývalo, že dorastenci trpeli za to, že v tom veku mali krátke nohy. Kopačky museli brať také, aké sa im ušli.

Prehrali sme 11:0. Za celý zápas sme sa dopracovali ku kopnutiu jedného rohu. Neskôr sme sa dozvedeli, že ich prvé mužstvo malo dohodnutý zájazd do Alžírka a spolu s ním trénovali celú zimu. Niektorí smutní, unavení sme sa za šera vracali domov. Pod bývalým Rieckym kopcom nás stretol náš predseda futbalového oddielu, keď išiel na bicykli do zamestnania do kasární. Robil tam rotmajstra. Bol zvedavý na výsledok. Nieko z nás hlásil – 3:1 sme prehrali. Na jeho ďalšiu otázku kto dal gól bolo povedané: vlastný! Predseda mal vo zvyku zahlasovať po príchode do kasární výsledok zápasov do Bratislavského rozhlasu. Urobil to – a do éteru išla táto blamáž! Odvtedy nikdy výsledky dorastu nenahlasoval.

Nuž tak to bývalo! Pre dorast bol výstroj, aký zostal. O nejakom vedúcom sa nám mohlo len snívať. Ale na tie roky spomínam veľmi rád. Uvediem ešte niektoré mená spoluhráčov: Milan Stacho, Miloš Harušiak, Ján Srnánek, Vladimír Harmady, Milan Trchala, Jožko Čukan, Ján Trchala, Ján Kovačovic, Ján Korytár, Pavol Harmady. Pokiaľ by sa nieko po prečítaní tohto príspevku cítil sklamaný, že som ho neuviedol, vopred sa ospravedlňujem. Veď to bolo pred 63 rokmi a pamäť už vynecháva.

Milan Krokvička

INFORMÁCIA ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Zasadnutie obecného zastupiteľstva dňa 24.6.2009

1) Kontrola uznesení z minulého zasadnutia

2) Záverečný účet obce za rok 2008

Hlavný kontrolór obce informoval poslancov OZ o Záverečnom účte obce za rok 2008.

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **schválilo** Záverečný účet obec Bzince pod Javorinou 2008 a celoročné hospodárenie bez výhrad.

Obecné zastupiteľstvo schválilo použitie prebytku rozpočtového hospodárenia za rok 2008 nasledovne:

- schodok kapitálového rozpočtu vo výške -1 287 tis. Sk bude pokrytý z prebytku z finančných operácií a doplnený z prebytku bežných príjmov

- prebytok rozpočtu vo výške 1 097 508,68 Sk bude použitý v zmysle § 15 ods. 4 zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách v znení zmien a doplnkov:

- 100% bude prevedených do rezervného fondu, z toho 10% ako povinný minimálny prídel z prebytku hospodárenia a 90% bude použitých na úhradu kapitálových výdavkov v budúcich obdobiach

3) Stanovisko hlavného kontrolóra k záverečnému účtu obce za rok 2008

Obecné zastupiteľstvo **zobralo na vedomie** stanovisko hlavného kontrolóra k záverečnému účtu obce za rok 2008.

4) Návrh plánu práce HK na druhý polrok 2009

Starosta obce informoval poslancov OZ o návrhu plánu kontrol HK na druhý polrok 2009, poslanci OZ navrhli doplniť plán kontrol o kontrolu platenia nájmov obecných nebytových priestorov.

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **schválilo** Plán práce HK na druhý polrok 2009 doplnený o kontrolu platenia nájmov obecných nebytových priestorov.

5) Informácia o čerpaní rozpočtu v roku 2009

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **zobralo na vedomie** informáciu o čerpaní rozpočtu v roku 2009 a **uložilo** starostovi obce zlepšiť disciplínu plnenia jednotlivých položiek.

6) Návrh VZN č.5 – Prevádzkový poriadok verejného detského ihriska.

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou schválilo VZN č. 5 -Prevádzkový poriadok verejného detského ihriska.

7) Organizačné zabezpečenie „Dní obce“ – plnenie úloh

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **zobralo na vedomie informáciu** o zabezpečovaní „Dní obce“. (kolotoče, atrakcie, nafukovací hrad, remesla a ľudové výrobky, kultúrny program – Klenotnica, Boršičanka a deti ZŠ L. Podjavorinskej)

8) Organizačné zabezpečenie spomienky na p. farára J. Lešku

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **zobralo na vedomie** informáciu o organizačnom zabezpečení spomienky na p. farára J. Lešku.

9) Zvýšenie poplatku za prípojku k obecnému vodovodu

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **schválilo** zvýšenie poplatku na 70,00€ za vodovodnú prípojku k obecnému vodovodu.

10) Žiadosť o odkúpenie pozemkov parc.č. 3618/2 o výmere 8 m2, 3637/4 o výmere 4 m2, 3637/5 o výmere 25 m2, 3618/3 o výmere 266 m2v k.ú. Horné Bzince

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **schválilo** odpredaj pozemkov parc.č. 3618/2 o výmere 8 m2, 3637/4 o výmere 4 m2, 3637/5 o výmere 25 m2, 3618/3 o výmere 266 m2v k.ú. Horné Bzince občanom za kúpnu cenu 3,00 €/m2. Pozemky sa nachádzajú pod jeho domom a dvorom.

11) Žiadosť o vysporiadanie cesty pozemku parc.č. 141/9 a 141/28 v k.ú. Horné Bzince medzi rodinnými domami s.č.263 a s.č.264

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **odporučilo** prerokovať uvedenú žiadosť na stavebnej komisii.

12) Overovanie podpisov – prednostka obecného úradu

Obecné zastupiteľstvo v Bzinciach pod Javorinou **schválilo** na overovanie podpisov a listín prednostku obecného úradu.

13) Rôzne

OTÁZKA PRE STAROSTU

1. Čo je nové v podávaní projektov

Naša obec do dnešného dňa finančne prostriedky z fondov EÚ nezískala. Podaný bol projekt rekonštrukcie ZŠ zameraný na zníženie energetickej náročnosti. Vzhľadom na malý počet žiakov a z toho vyplývajúcim vysokým nákladom pripadajúcim na žiaka, bola naša žiadosť zamietnutá. Vzhľadom k tomu, že sme v minulom roku už zrealizovali rekonštrukcie kotolne, mohli sme znížiť náklady na realizáciu a v máji sme opäť projekt podali. Vyhodnocovanie bude prebiehať v mesiaci august, september. Pripravený máme projekt na vybudovanie zberného dvora a nákupu potrebnej techniky (multifunkčný multicar), rekonštrukcie osvetlenia v obci a miestnych častiach Hrušové, Vrzavka a Cetuna. V týchto dňoch sa spracováva projekt rekonštrukcie stredu obce, kde by sa malo riešiť osvetlenie parku, zastávka a chodník k nej, budovanie novej parkovacej plochy pri OÚ a zdravotnom stredisku. Pripravujeme tiež podklady pre projekty obnovy parku v Hrušovom a okolia pamätníka v Cetune. Treba pripomenúť, že ku každej podávanej žiadosti je nutné spracovať kompletnú dokumentáciu, čo je veľmi finančne náročné a samozrejme náročné aj z časového hľadiska.

2. Občania Hrušového sa sťažujú na neprehľadnú situáciu pri odbočovaní od Bziniec.

Tento problém existuje už viac rokov. Vegetáciu okolo cesty v tomto úseku nikto z vlastníkov, ktorými sú Správa ciest TSC v Trenčíne a Povodie stredného Váhu so sídlom v Piešťanoch, v posledných asi desiatich rokoch neupravoval. Obec začiatkom roka 2008 písomne žiadala o urýchlené odstránenie porastov, ktoré zhoršujú výhľad smerom na Starú Turú. Dostali sme odpoveď, že odstránenie porastov bude vykonané od Lubine až po dom p. Štúra do 30. novembra 2008. Je pravda, že s odstraňovaním porastov sa aj začala a je vykonaný v dĺžke asi 100m smerom od Lubiny. Na našu telefonickú, ale aj písomnú urgenciu sme dostali odpoveď, že sa samozrejme s prácami bude pokračovať. No zatiaľ sú to len sľuby. Kompetentní asi čakajú, až sa v danom úseku stane nejaká vážna dopravná nehoda.

3. Je pravda, že sa pripravuje oprava komunikácie cez obec?

Áno, je to pravda. Oprava komunikácie cez obec by sa mala realizovať v mesiacoch september, október. Čo by sme ale chceli ešte pred tým zabezpečiť, je výmena už viac ako 30 - ročného plynového potrubia. Táto výmena je síce plánovaná, no dúfam, že sa uskutoční skôr, ako oprava cesty. Už v marci sme poslali zainteresovaným stranám list, kde sme ich požiadali o súčinnosť. V súčasnosti ešte nemáme jednoznačnú odpoveď

VÝLETY, VÝLETY ...

Koniec školského roka majú žiaci najradšej. Nielen preto, že sú už blízko prázdniny, ale aj preto, že je to čas, kedy sa už neučí a chodí sa na výlety. V tomto roku ich žiaci absolvovali viacero a boli rozmanité.

Pobyt na Hrubej Strane

Najmenší žiaci – prváci a druháci si priniesli zážitky z pobytu v rekreačnom zariadení, ktoré patrí obci a je v budove bývalej školy na Hrubej Strane. Počasie im veľmi neprialo, ale program bol pestrý a zaujímavý a deti si domov priniesli krásne zážitky.

Tretiaci a štvrtáci, ale aj niekoľko druhákov, ba zobrali i pár rodičov, poznávali krásy Liptova. Navštívili westernové mestečko Šiklov mlyn a kúpalisko Tatralandia. Pobyt v mestečku, zábava ako na Divokom Západe a predstavenie v amfiteátri zavŕšili kúpaním na termálnom kúpalisku. Výlet sa všetkým veľmi páčil.

Piataci až ôsmaci poznávali krásy Moravy. Je dobré, že opäť môžeme smerovať školské výlety do blízkych miest a na obľúbené výletné miesta na Moravu. Žiaci navštívili juhomoravské Lednice, kde si prezreli krásny zámok, na ktorom sa robia rozsiahle rekonštrukčné práce, no vstup do zámku obmedzený nie je. Videli akvárium, poprechádzali sa v skleníku s množstvom vzácnych rastlín a na záver absolvovali cestu zámokovým parkom a príľahlým lesoparkom s množstvom zaujímavých rastlín i živočíchov k minaretu. Výhľad na krajinu bol prekrásny. Už druhý výlet na Moravu bol veľmi pekný a žiakom priniesol veľa poznatkov a pekných zážitkov.

Mgr. E. Šupáková

Výlet do Lednic

Dňa 18.6.2009 žiaci 9. ročníka ZŠ v Bzinciach pod Javorinou a ich rodičia navštívili Zoologickú záhradu v Budapešti, ktorá patrí k najstarším na svete. Pri tejto príležitosti sme využili možnosť navštíviť i nákupné centrum Campolona, v ktorom je umiestnené Tropicarium. Je to malá zoologická záhrada, v ktorej okrem plazov, pavúkov a vtákov sa nachádzajú i rôzne morské živočchy, vrátane žralokov. Naši žiaci mali to šťastie, že v čase návštevy videli ich krmenie z rúk potápačov. Dokonca máte i možnosť hladkať raje, ktoré sú v špeciálnom bazéne. Bol to nezabudnuteľný zážitok nielen pre deti, ale i pre dospelých. Cestu absolvovali vďaka piešťanskej prepravnej spoločnosti DODOCAR s vynikajúcim šoférom i majiteľom spomínanej spoločnosti p. Haringom. Počas celej cesty bola v autobuse výborná nálada, pričom jazdu mali spríjemnenú rôznymi rozprávkami premietanými na videu. Takýto výlet sa oplatí pre všetky vekové kategórie.

Mgr. Peter Peráček

Výlet do Budapešti

SLÁVNOSTI BRATSTVA ČECHOV A SLOVÁKOV

Poslednú júlovú nedeľu sa konalo na Javorine tradičné stretnutie dvoch bratských národov, Čechov a Slovákov. Aj v tomto roku, aj keď počasie nebolo celkom ideálne, prišlo na Javorinu podľa odhadu STV okolo päťtisíc účastníkov. Organizačný výbor pripravil pestrý kultúrny program, ktorý sa uskutočnil na dvoch pódiumoch. Predstavili sa spevácke zbory, folklórne súbory, dychovky, folk i country hudba i tanec... Pre deti boli vo vyhradenom priestore pripravené hry a súťaže. V tomto roku sa na hlavnom pódium predstavil aj náš ženský spevácky zbor Klenotnica spolu so speváckym zborom z družobnej

obce Boršice u Blatnice. Peknými pesničkami z obidvoch strán Javoriny rozospievali celú Javorinu. Celé vystúpenie bolo umocnené tým, že v rámci slávnostného otvorenia spievali obidve národné hymny. Každý, kto prišiel na Javorinu, mohol prežiť jeden krásny deň, umocnený srdečným a priateľským prostredím. Najväčšie podujatie takéhoto druhu na slovensko-českej hranici zorganizovali samosprávy obcí a miest s podporou krajov: Zlínskeho a Juhomoravského – ČR, Trenčianskeho a Trnavského- SR.

Ing. P. Bahník, starosta obce

ZÁJAZD DÔCHODCOV

Dňa 18. júna 2009 sa opäť vybrala skupina dôchodcov - výletníkov zo Bzinc pod Javorinou, ktorí si chceli obohatiť svoje vedomosti o krásy Slovenska. Trasa viedla cez krásne Čičmany, ktoré sa nachádzajú v kotline Strážovských hôr v 655 m nadmorskej výške. Prvá zmienka o tejto rázovitej obci je z r.1393. Prezreli sme si 3 staré pomalované a pôvodným nábytkom zariadené domy. V nich sme mohli vidieť, že domček, ktorý mal 4 izby – po 2 na každú stranu + spoločnú kuchyňu, slúžil pre 2 rodiny a bývalo tom až 14 ľudí. Pomestili sa. V peci piekli 7- 8 ks chlebička 1 raz za týždeň. V iných miestnostiach sme sa kochali krásnymi výšivkami na oblečení – košele, zásterky, alebo sme upierali zrak na súkenné papuče, ktoré šili ručne. Toto všetko ich vlastne aj živilo, lebo to chodili predávať podomovým spôsobom, niektorí chodili za prácou až do Francúzska.

Druhá zastávka patrila Rajeckej Lesnej. Všetci mohli oči nechať na prekrásnom „Slovenskom Betleheme“, na ktorom majster pán Pekara pracoval 15 rokov. Zhotovil nádherné dielo. Postavičky – remeselníci sú v pohybe skoro celý deň. Neúnavne pracujú a znázorňujú pracovitost' slovenského ľudu podľa jednotlivých regiónov Slovenska. Betlehem bol otvorený 21. novembra 1995.

Počasie sme mali nádherné, mohli sme si ešte prezrieť kúpeľné mesto Rajecké Teplice. Tu sme si nasýtli nielen oči a dušu, ale aj vyhladované žalúdky. Posledná zastávka patrila Bojniciam. Vodochytiví jednotlivci našli uspokojenie a relax na kúpalisku, kde

nás privítala čistá termálna voda. Mohli sme si zaplávať, využiť možnosť masáže. Niektorí odišli do mesta na prehliadku, prípadne do ZOO. Počasie nám naozaj prialo. Bolo ako na objednávku. Myslím, že si každý účastník prišiel na svoje.

Cesta naspäť bola pokojná. Spolahlivý a najmä ochotný vodič nás v podvečerných hodinách doviezol bezpečne domov. Už teraz sa tešíme na výlet na budúci rok.

Mgr. Viera Sláviková, predsedníčka JDS Bzince pod Jav.

STRETNIUTIE BÝVALÝCH ŽIAKOV ŠKOLY

V prvý júnový piatok sa 29 bývalých žiakov Základnej deväťročnej školy v Bzinciach pod Javorinou, ktorej triednymi učiteľkami boli pani učiteľky Katarína Kušnierová a Zora Vidanová, stretlo po 40 rokoch od ukončenia povinnej školskej dochádzky.

Prišli z Bratislavy, Hlohovca, Malého Orvišťa, Horného Srdnia, Oravského Bieleho Potoka, Trenčína, Hrachovišťa, Starej Turej, Nového Mesta nad Váhom, Hrubej Strany, Vrzávkou až po Bzince pod Javorinou. Usmiati, plní očakávaní, príjemných spomienok z mladosti, poučení životom, vzostupmi i pádmi, radosťami i starosťami, ktoré život denne pripravuje sme spomínali na prežitú roky, na učiteľov ktorí nás učili, na spolužiakov, ktorí nás už opustili: MUDr. Pavol Haluza, Ing. Borivoj Harmady, Jaroslav Kovačovic, Milan Drexler, Ľubomír Malečka, Ján Ondrašovic.

Zosnulých učiteľov a spolužiakov sme si uctili minútou ticha.

Spomienky boli oživené fotografiami a diapojektorom. Príjemná atmosféra vládla v tento večer v bzinskej reštaurácii. Svojou prítomnosťou nás potešila pani učiteľka Viera Sláviková. Škoda, že pani učiteľka Vidanová sa nemohla stretnutia zúčastniť a ešte veľká škoda, že mnohí naše pozvanie neprijali a na stretnutie neprišli.

Všetkým patrí srdečné poďakovanie, ktorí si našli čas a prišli, ako aj všetkým tým, ktorí akýmkoľvek

spôsobom pomohli organizovaní tohto stretnutia.

Na záver sme zistili, že takýchto pekných okamžikov v živote je veľmi málo a my sme sa nestihli za jeden večer ani riadne porozprávať, a preto stretnutia by sa mali robiť častejšie. Ak ste takéto stretnutie ešte nezažili, skúste to, je to niečo neopísateľné.

E. Podhradská

Stretnutie po 40 rokoch

STAFFÍ DEŇ 2009

Už podľa názvu sa dá predpokladať, že pôjde o psíčkarskú akciu. Nejde o hocijakú akciu, ale o stretnutie plemena staffordshire bull terier (v skratke SBT).

Rada by som Vám priblížila toto plemeno a povedala niečo bližšie o tomto dni. Môj otec patril k milovníkom SBT a doma ich máme štyroch, takže viem o čom píšem ☺.

SBT je v podvedomí ľudí ešte stále braný ako nebezpečný zabijak, tzv. „bojový pes“. Je pravda, že SBT sa v minulosti používal na psie zápasy, ale nikdy nebol určený na stráženie. SBT nedokáže ublížiť človeku, teda ak nie je skazený (pokaziť sa dokáže každý pes). Nechcem obhajovať psie zápasy, podľa mňa je to niečo nechutné a strašné, ale v minulosti sa to považovalo za určitý druh „športu“ a SBT sa v nich používal. Vďaka tomu nie je ochotný ublížiť človeku. Majiteľ si mohol kedykoľvek vziať psa z ringu. Aj keď boli psy v zápale boja, nesmeli človeku ublížiť. Ak pes ublížil človeku, bol utratený. SBT bol populárny hlavne u robotníckej triedy, to znamená, že okolo neho žilo veľa ľudí, a hlavne detí.

SBT mal aj iné využitie. Využíval sa na lov potkanov a ako záchranár na vyťahovanie robotníkov z trosiek pri závaloch v baniach. V dnešnej dobe je to už spoločenské plemeno, ktoré miluje ľudí, a hlavne svoju rodinu. Toto plemeno pochádza z Anglicka, kde sa využíva na canisterapiu. Každý, kto toto plemeno spozná, hneď si ho zamiluje. Sú úžasnými spoločníkmi. No dosť o plemene ...

Staffí deň sa pôvodne organizoval v Českej republike. Moji rodičia pôvodne len tak „zo srandy“ hovorili, že by niečo také zorganizovali. Nakoniec sa z toho vyklúla akcia s medzinárodnou účasťou (Česko, Slovinsko a Slovensko). Konal sa 30.5.2009 v Bzinciach pod Javorinou, časť Hrubá Strana. Podujatia sa zúčastnilo 33 psov dvakrát toľko „psích majiteľov“. Už mesiac predtým sme všetci chodili domov vystresovaní. Zháňali sme sponzorské peniaze, odmeny a darčeky pre súťažiacich, poháre, robili sme posledné prípravy.

Svitlo ráno Staffieho dňa 30.5.2009 a počasie, ktoré nás vítalo, nebolo dvakrát optimistické, pršalo. Doobeda bola výstava o Pohár starostu Obce Bzince pod Javorinou, ktorú posudzoval medzinárodný rozhodca Tibor Havelka. Bola to výstava len tak pre radosť. Konala sa v pekných priestoroch Kultúrneho domu na Hrubej Strane. Poobede sa vyčasil a vykuklo slniečko a mohla sa konať druhá časť Staffieho dňa – športové hry. Súťažili zvlášť deti a zvlášť dospelí. Disciplíny boli nasledovné: ťahanie pneumatiky, prekážková dráha, aport špekačky (prekvapujúce bolo, že dvom psom sa

podarilo vrátiť špekačku nepoškodenú svojim majiteľom).

Po ukončení hier sme vyhlásili výsledky športových hier a hlasovacej súťaže o najsympatickejšieho psa Staffieho dňa. Večer bola diskotéka a po nej sme si išli spokojní a unavení ľahnúť.

Všetci účastníci boli nadšení krásou nášho kraja, ubytovaním v našom Rekreačnom zariadení Hrubá Strana a srdečnosťou ľudí, ako i podmienkami, ktoré mali „psí miláčikovia“ k spokojnému pobytu.

Barbora Čiadorá

Súťaž psíkov

V zápale boja

KULTÚRNO-SPOLOČENSKÉ PODUJATIA NA AUGUST A SEPTEMBER V NAŠEJ OBCI

1. 8.	Turnaj starých pánov
8. 8.	Preteky v parkúrovom skákaní a posedenie pri country hudbe
23. 8.	Oslavy 65. výročia SNP na Rohu
4. - 5. 9.	Dni obce
6. 9.	100. výročie úmrtia Jána Lešku

BLAHOŽELÁME

50

Jozef Tinka, č.d.527
Ivan Marták, č.d.435
Helena Okrucká, č.d.464

60

Jaroslav Paška, č.d.369
Vlasta Ostrovská, č.d.971
Ján Evinic, č.d.223

70

Anna Sadloňová, č.d.1473

80

Amália Orišková, č.d.521
Emília Sláviková, č.d.1280
Emília Harmadyová, č.d.494

85

Pavel Machajdík, č.d. 1253
Alžbeta Sláviková, č.d.420
Emília Gulánová, č.d.344
Emília Tomašovicová, č.d.1021

90

Katarína Žoldáková, č.d.478

ROZLÚČILI SME SA

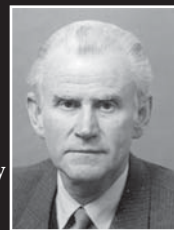
František NEŠŤÁK, č.d.344, vo veku 63 rokov
 Alžbeta PAŠMIKOVÁ, č.d.344, vo veku 84 rokov
 Anna MAŽÁROVÁ, č.d.344, vo veku 86 rokov
 Anna KOVÁČIKOVÁ, č.d.344, vo veku 77 rokov
 Emília PAŠKOVÁ, č.d.1368, vo veku 81 rokov
 Anna TUČKOVÁ, č.d.344, vo veku 90 rokov
 Alois BÚLIK, č.d.1522, vo veku 71 rokov
 Peter FILÚS, č.d.1394, vo veku 33 rokov
 Emília VARGOVÁ, č.d. 20, vo veku 80 rokov

*Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť
 nad stratou ich blízkyh.*

SPOMÍNAME

*Stíchol dvor, záhrada i dom,
 už nepočuť tvoj hlas v ňom.
 Odišiel si, nebolo pomoci,
 všetkým, čo Ťa radi mali,
 zostaneš navždy v srdci.*

Dňa 17.júla uplynul rok, čo nás navždy
 opustil môj manžel, otec a dedičko

Milan TOMAŠOVIC z Hrušového

S láskou a úctou si spomína
 manželka Vlasta, dcéra Jela a syn Mojmír s rodinami

*Odišiel si nečakane,
 ako keď vietor v búrke stromy láme...
 Odišiel si potichučky,
 bez slovíčka, bez rozlúčky.
 Bolestný bol pre nás tvoj odchod náhly,
 avšak v spomienkach
 ostaneš navždy s nami...*

Dňa 22.júla 2009 uplynie 10 rokov, čo nás navždy
 opustil drahý manžel, otec, starý otec

Jozef NEŠŤÁK z Hrubej Strany – časť Podvišňové

S láskou a úctou spomína
 manželka, deti, vnúčatá a ostatná rodina.

*Ťažko je vysloviť, čo v srdciach cítíme
 po 35 rokoch, čo k hrobu chodíme.
 Slzy v očiach, v srdci žiaľ,
 osud nevráti, čo si vzal.*

27. júla si pripomenieme 35 rokov,
 čo nás navždy opustil náš syn a brat

Janko ŠTRBA

S láskou spomína mama a sestra so svojou rodinou.

*Čas plynie ako tichej rieky prúd,
 kto Ťa mal rád, nevie zabudnúť.
 Dňa 2.augusta uplynú 2 roky, čo
 nás opustil manžel, otec, dedko a
 pradedko*

Pavel HRAŠNÝ

S láskou a úctou naňho spomínajú
 manželka, synovia s rodinami.

